

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Staročeska izjava.

Omenili smo že v svojem listu izjavo, katero je oddal dr. Kvičala v imenu staročeskega kluba. Ker je ta izjava važna, naj še jedenkrat spregovorimo o njej. Namen njen je, opravičiti, zakaj Staročehi ne odložé svojih mandatov, kakor to zahteva večina češkega naroda. Nam je umljivo, da Staročehi ne marajo popustiti političnega življenja. To je vsekako težavno za stranko, katera je še nedavno imela neomejen upliv. Pregovor pravi, „da upanje spremlja človeka do groba“, tako tudi Staročehi še vedno gojé nado, da se jim položaj na bolje obrne, da zopet pridobé vsaj nekaj veljave, če tudi si ne pridobé tolikega upliva, kakeršnega so imeli poprej. Utopljenec prijema se za bilko, da bi se rešil, isto tako pa tudi staročeska stranka posega po vseh mogotih sredstvih, da bi se obdržala na površji. Tako sredstvo je bila interpelacija zaradi notranjega uradnega jezika in tako sredstvo je zopet omenjena izjava. S tega stališča se mora presojati, če se hoče prav oceniti.

Staročehi pravijo, da mandatov ne odložé, ker je obstanek staročeske stranke potreben, ker bi sicer potem nemška stranka pridobila v deželi večji upliv. Tako mislijo le Staročehi sami, vsak drug pa mora priznati, da baš obstanek staročeske stranke je voda na nemški mlin. Ne le, da se Nemcem s pomočjo Staročehov posreči v deželnem zboru dognati to ali ono stvar, ki bi je ne dognali, če bi na klopi, na katerih sedaj sedé Staročehi, useli se Mladočehi. Če se umaknejo Staročehi, je upati, da se malo poležejo strasti in se doseže popolna sloga mej vsemi češkimi narodnimi zastopniki. Nesloga v češkem taboru pa koristi le nasprotnikom slovanstva. Ko bi Staročehi vodili le narodni interesi, ne pa sebični oziri, bi se gotovo brez pomisleka odločili, da odložé mandate svoje.

Mi nečemo v vsem odrekati Staročehom dobre volje, delati narodu v korist, toda vedeti treba, da stranka, ki je izgubila zaupanje narodovo, nema dovolj moralne sile, da bi se mogla upirati nasprotnikom. Mladočehi so pa baš zaradi tega silni, ker stoji narod za njimi. Mi sicer vemo, da Mladočehi ne bodo mogli vsega doseči, kar so obetali narodu in da se bodo morali ozirati na položaj, ali to bode

njim ložje, ker jim narod zaupa. Da bi bili Staročehi za to potrebni, da kontrolirajo delovanje Mladočehov, tega tudi verjeti ne moremo. Na Češkem ni treba take kontrole, kajti narod je dovolj probujen, da sam lahko kontroluje postopanje svojih zastopnikov, o tem so se že do sedaj lahko preverili Staročehi. Kadar bi zašli Mladočehi na napačna pota, odrekel bi jim narod takoj zaupanje in jih zavrnil na pravi pot ali pa pomel s pozorišča.

V svoji izjavi pravijo Staročehi, da je njih obstanek potreben, ker češkemu narodu zagotavlja zaveznike, katere bi sicer izgubili. Mi ne bomo tajili, da nekatere stranke, ki podpirajo Staročehi, ne bodo zaradi svojih načel marale podpirati liberalnih Mladočehov. Dr. Gregor sam je imel priiko preveriti se, da nemški konservativci ne marajo prav za njegovo zavezništvo, da jim je bil Rieger ljubši, nego on.

Vedeti pa morajo Staročehi, da bodo druge stranke njih zavezništvo le tako dolgo cenile, dokler imajo v državnem zboru dokaj glasov. Ko pa bodo državnozbornske volitve Staročehi pripravijo skoro ob večino mandatov, tudi druge stranke ne bodo marale za njih zavezništvo. Pri sklepanju zvez mej strankami se ne ozira na načela, temveč le na število mandatov, na sile faktorja, s katerim se ima zveza skleniti. Poljaki in nemški konservativci ozirali se bodo le na to, koliko Staročehov sedi v državnih zbornicah na Dunaji, ne pa koliko glasov imajo v deželnem zboru v Pragi. Zato smo pa trdno uverjeni, da Staročehom na ljubo v novi legislativni dobi nobena stranka čeških zahtev podpirala ne bode.

Ko po državnozbornskih volitvah pridejo Mladočehi v večjem številu na Dunaj, bode ta ali ona stranka, ki še sedaj zagotavlja, da na noben način neče hoditi z njimi, popustila dosedanje predsodke o njih in se rada njim pridružila. Kakor o človeku potem ugodneje sodijo, če obogati ali dobi visoko socialno mesto, isto tako se bode o Mladočehih ugodneje sodilo, ko pridobe več mandatov. Staročehi naj bodo le brez skrbi, da bi češkega naroda zastopniki ne dobili zaveznikov. Ko Mladočehi prevzemo vodstvo narodovo, prevzemo tudi skrb za zaveznike, in dobili jih bodejo, ker se bode marsikdo zavezal z mlado, čilo in napredno stranko. Tako

torej ni nobenega uzroka za obstanek staročeske stranke in nadejamo se, da po državnozbornskih volitvah Staročehi sami spoznajo, da so peto kolo na vozu, in se umaknejo političnemu življenju, kajti s tem morejo še največ koristiti narodu češkemu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. januarja.

Demonstracije v Pragi.

V nedeljo zvečer je policija v Pragi stražila stanovanja Staročehov Riegra, Matuša, Zeithammerja, in Kvičale, ker so se bali, da se demonstracije ponove, kar se pa ni zgodilo.

Razkol.

Slovani nikdar ne moremo priti do sloge. Mladočehi so zadnji čas prišli do veljave in kazalo se je, da se jim pridružijo še realisti in frakcija poslanca Škarde, da se osnuje velika mladočeska stranka, ki bi združevala tudi mnogo talentov. Žal, da se je že pokazal razkol. Organ mladočeskega kmetijskega društva, „Selske Noviny“, se je odločno izrekel proti spojenju Mladočehov z realisti, ker bi potem se vsekako morala osnovati nova radikalna stranka. Ta list pravi, da se bode sestavil poseben kmetijski program in da bodo kmetijske občine volile le take poslance v državni zbor, ki se zavežejo, da pristopijo „kmetškemu klubu“. Nova radikalna stranka se bode osnovati morala, ker se do sedaj za kmeta ni skoro ničesa storilo. Realistom očita ta list, da se laskajo Mladočehom, ker bi radi prišli v državni zbor. Masaryk je pripravljen zjediniti se z vsakim, ker on že sanja, da bode minister. Odločno je pa list proti temu, da se Mladočehi združijo s klerikalci, kajti s češko pomočjo se verska šola tudi na Tirolskem uvesti ne sme. Mi obžalujemo razkol, ker ne bo nikomur koristil, pač pa škodoval.

Ljudsko številjenje.

Koncem lanskega leta bilo je ljudsko številjenje v sosedni nemški državi. Vršilo se je jako mirno, ni bilo čuti nobenih posebnih agitacij. Tudi Poljaki so lahko po svoji volji upisavali svoj materini jezik. Nobeden se ni spodtkal nad tem, če se je kdo priznal za Poljaka. Pa tudi v ogerski polovici naše države bila je pri ljudskem popisovanju precejšnja svoboda, dasi tudi Madjari radi pritiskajo Slovane.

Kako drugače je pa bilo pri nas. Nemški tovarnarji, pa tudi nemški hišni posestniki so močno pritiskali na svoje delavce, oziroma na svoje najemnike, da si upišejo nemščino za občevalni jezik.

LISTEK.

Milan.

Črtica iz življenja.

(Za „Slov. Narod“ napisal Fr. d. P. Z—č.)

(Konec.)

„Milost! milost!“ jeclal je Milan. „Dovedite me k njej, da na kolenih izprosim od nje oproščenja, ona mi odpusti ona me je tako srčno ljubila!“

„Vi mislite morda,“ nastavi zdravnik, „da se more toliki krivnji zadovoljiti z lepimi besedami, — z zlatom morebiti? Ha, ha! — Bila je sirota, ali je imela svoj ponos, ki ni podnosil sumnje. Videli ste, vrnila vam je dedščino. — Vašo ljubezen, vaše prisega in spomin na vas hotela je tudi iztrgati iz srca, — ali si je s tem zadala rane, ki teško, vrlo teško celé, ki jim znanost zdravniška ne pozna zdravila. Zato ima zdravilo samo previdnost in čas.“

„Gorje! Gorje!“ klical je Milan zdvojno.

„Jelka je prebolela nevarno bolezen, — a

potem se je podala na moj letnik v južni Češki in tam biva reva udaljena od sveta, ki ji je tako rano otroval življenje; mej tihimi gorami živi mila deva svojim spominom.“

„Ona živi! — Ozdravite me! — Smilujte se meni jadniku! Dosti sem pretrpel za svoj greh! Dovedite me do nje, ona mi gotovo odpusti!“

„Prepozno! Prepozno!“ de zdravnik z resnim glasom. „Ona vas je izbrisala iz spomina in iz srca. V zadnjem svojem listu mi javlja, da se veseli mojemu prihodu, obljubila je tudi, da ne bom več videl solz v njenih očeh čeli čas svojih počitnic... Vaše bolezni pa jaz ne umem, ne morem je umeti, jaz vas nesem dolžan zdraviti!“

„Joj meni prokletniku! Dajte, utisnite mi v roko bodež, samokres, da končam to bedno življenje! — Ali ne, ne! — Ne smem prej umreti, dokler je ne vidim, dokler mi ne zasije še jedenkrat žar njenega zornega lica! — Čuješ me li ti, bože moj?! V nežni mladosti učila me je mati, da naj se k tebi obračam v sreči in nesreči, umirajoč mi priporočala molitev. — In jaz sem sklepal roke in molil sem tako poln vere, zaupanja... Ko sem odrasel, ko si mi ti, bože moj, usadil ljubezen do

Jelke, ko je ona bila zvezda danica mojemu življenju, takrat nesem molil, ko nekdanj. — Pa vsaj si jo ti poslal mej svet, vsaj je ona bila angelj in misleč na njo in ljubeč to divno bitje častil sem tvoje veličanstvo! — Glej, danes zija pred menoj neizmeren prepad, večna tema, bedno življenje brez ljubezni, brez nje, danes te molim z istim otroškim zaupanjem, z istim žarom: podaljšaj mi nit življenja, da vidim njo... Ne daj mi prej umreti! — Ozdravi me ti, vsemogočni! Može, katere svet kuje v zvezde, katere slavi z lovori, nečejo in ne morejo mi pomoči, a rad bi živel, rad bi usrečil njo, ki mi je bila vse...“

Bolnik je onemogel, omahnil nazaj v naslonjač, a zdravniku se je zibal preziren posmeh okolo usten, češ: „Mogel bi te ozdraviti, ali ne, ne! Tudi ona je trpela, tudi hči mojega brata je trpela, ko si jo ti zapustil, ali Jelka te je pozabila! Nesem torej dolžan, da te ozdravim. Trpi samo! To naj bo moje maščevanje“

Vzel je klobuk in hitel oditi. Jaz grem za njim čez prvo sobo, prosim ga, zaklinjam ga, naj se smiluje! Spominjem ga, naj pomisli na zdvojnost, če zve, da je Milan umrl, ljubeči jo z istim

Marsikdo si je nakopal gmočno škodo, če se je upisal za Slovana. Izid ljudskega popisovanja v državni naši polovici torej ne kaže pravega razmerja prebivalstva. Vpraša se torej, zakaj se je baš pri nas tako pritiskalo pri ljudskem popisovanju, drugod pa ne? Morda so Nemci v rajhu in Madjari pravičnejši nam Slovanom, nego pa naši Nemci. To pač ne, temveč uzroka iskati je drugje. V Nemčiji in na Ogerskem vladni organi zmatrajo za svojo dolžnost, da raznarodé Slovane. Da se Slovani morajo raznaroditi, to se vsem zdi že čisto naravno in v to so dobra vsa sredstva. V Nemčiji, pa tudi na Ogerskem se v ta namen trosijo velike vsote. Pri ljudskem popisovanju je pa baš vladnim organom moralo biti pred vsem ležati na tem, da izvedó, v koliko se jim je posrečilo doseči svoj namen, da vedó, kje je treba delovati še z večjo silo.

Pri nas v Avstriji je pa slovanski element tako silen, da se vlada nikakor ne upa odločiti za absolutno gospodstvo nemštva. Še vedno se dvomi, če je nemško prvenstvo opravičeno. Zato so pa naši Nemci zmatrali za svojo dolžnost, vse sile napeti, da izkažejo kolikor je moč veliko Nemcev, da dobó kako podlago za nadaljno ponemčevanje. S tem hočejo vse odločilne kroge za to pridobiti, da se Avstrija začne vladati izključno po nemškem receptu, kakor se vlada v Nemčiji, ali pa kakor se vlada onostran Litve po madjarskem.

Katoliški centrum.

Zopet se govori, da se v državnem zboru po novih volitvah osnuje katoliški centrum. Posebno na Češkem se baje deluje na to. Ker pa baš mej nemškim prebivalstvom na Češkem neso tla za konservativne ideje, najbrž s konservativnim centrom ne bode nič. Večkrat se je že poskušalo ga osnovati, pa se nikdar ni posrečilo. Osnova katoliškega centra bi bila Slovanom v škodo, ker bi vanj skušali zva-biti nekaj slovanskih poslancev.

Vnanje države.

Velika Srbija.

Pod protektoratom kraljice Natalije osnovalo se je v Belem gradu društvo dam, ki bode nabiralo doneske za društvo „Velika Srbija“. Iz prvih darov se hoče najprej omisliti društvena zastava. Namen društva „Velika Srbija“ je v prvi vrsti delovati na to, da se Srbi v sedanjih turških pokra-jinah za srbstvo ne izgube, temveč kedaj pridru-žijo srbski kraljevini, ki bi potem postala važen faktor na slovanskem jugu. Mi društvu želimo lep uspeh, ker močna Srbija bode vsekako v prid slovanstvu in bode ovirala, da Madjari ne bodo mogli razširjevati svojega upliva po Balkanu. Mogočna Srbija bode s svojim moralčnim uplivom podpirala ogerske Srbe, da jih Madjari ne bodo mogli tako lahko raznaroditi. Gospodje v Budimpešti bi radi pogazili vse južne Slovane ali jih vsaj podjarmili svojemu uplivu, nadejamo se pa, da v Srbski naj-dejo tako oviro, da si razbijejo glave.

Rusija in Francoska.

Francoski listi beležijo s posebnim zadovoljstvom vest, kako je ruski car odlikoval francoskega poslanca ob priliki čestitanj na pravoslavno novo leto. To odlikovanje obstajalo je v tem, da se je car jako pohvalno izrekel o vladi Carnota. „Temps“ poudarja važnost tega, da je car že dvakrat v kratkem času se povoljno izrazil o republičanski vladi. Ruski „Nord“, govoreč o najnovem francoskem posjilu, pravi, da to posojilo dokazuje, da je Pariz danes prvo novčeno tržišče vsega sveta.

Angleški parlament

snide se jutri. V parlamentu se bode kmalu tudi pokazalo, če se bode ta obe irski stranki zjedini-li ali ne in če Parnell odloži svoj mandati. Mac Carthy, ki si je sam prisvojil vodstvo, se bode najbrž branil nekaj časa umakniti se v ozadje. Večina irskih po-

slancev se bode pa kmalu pridružil Parnellovcem, ako njih vodstvo prevzame Brien ali pa Dillon. Razpor mej irsko opozicijo in pa nejasni odnošaji mej Irce in angleškimi liberalci bodo gotovo mnogo koristili konservativni vladi. Govori se, da hoče raz-pustiti parlament, dokler se razmere mej opozicijo ne uravnajo, ker le tako se nadeja, da dobi večino.

Brazilijski zbornici

se jako mirno posvetujeta ob novi ustavi. Rešili so se že v sporazumljeni z vlado poglavja glede or-ganizacije zveze, glede zakonodavne, izvršilne in sodne oblasti. V kratkem bode zbornica rešila vsa poglavja in potem se bodo hitro zvezne države de-finitivno organizovale. Po vsej deželi vlada mir, narod se je povsod popolnoma sprijaznil z republiko.

Dopisi.

Iz Litije 18. decembra. [Izv. dop.] Kakor v vsakem okraji kranjske dežele, tako so se tudi v nas v Litiji vršile volitve novega cestnega odbora, da bi se pa tudi na drugih krajih nezaslišana in nepostavna sredstva uporabljala za agitacijo, je ko-maj verjetno, zato hočem Vam o tem nekoliko po-jasniti. Od slavne c. kr. okr. glavarstva v Litiji so bili županom razposlana vabila k volitvi cestnega odbora za 29. dan decembra 1890, komaj jeden dan pred volitvijo, jeden županov pa sploh nobe-nega povabila dobil ni; zakaj, nam uzroki neso znani.

Začudili se boste pa postopanju načelnika litijskega okraja, g. Janeza Jeretina, bivšega de-želnozborskega kandidata leta 1889., ki je občinam naznanil, katere odbornike (njega tudi) morajo dne 29. decembra voliti; in volilcem naročal, da naj imajo listke z imeni od njega priporočenih novih cestnih odbornikov — pripravljene. Župani in sveto-valci so vabila z listki javno kazali, rekoč: to smo skupaj dobili in naj pri volitvi v Litiji na listku priporočene moze volimo. Tudi v volilni sobi v Li-tiji dne 29. decembra je mogočni načelnik listke volilcem izdelaval in tudi ustno priporočal, katere moze moramo voliti za odbornike.

Čulo se je že tedne pred volitvijo, da je g. Jeretin že izbral moze, kateri njemu ugajajo in kateri so zanj neomahljivi. Za vse navedene do-godke imamo mnogo dokazov. Da se pri volitvah več ali manj agituje, hočemo sami priznati, ali po nepostavnem gori navedenem načinu se jednacega gotovo še nikjer ni storilo in noben načelnik ni postopal tako kot naš v Litiji. Ali je to prosta volitev, kakor jo postava ukazuje?

Ako se g. Jeretin sam zopet za odbornika pri-poroča, je to gotovo več nego čudno, ker se je na javnem mestu izrazil, da naj se mu v obraz plune, ako se bode zopet voliti pustil.

Ali neso znabiti stari odborniki več vredni in zaupni moze, da je g. Jeretin iz daljnih hribov tri do štiri ure odbornike v novi cestni odbor pri-po-ročal, in sicer svojega svaka v Štangi, svojega pri-jatelja na Vačah, kateri pa po postavi še ne bi smel voljen biti, in najbolj oddaljenega župana na Gobi. Ali ni bolj koristno za cestne interese, da so izvedeni moze v Litiji in v Šmartinu za odbornike, prav na lici mesta, kjer se vse ceste celega okraja skupaj stekajo in zedinijo. Naj se pa tudi pogleda okrajne ceste, katere je bivši gosp. načelnik nad-

zoroval. Te so v takem stanji in tako zapuščene, da se voz vozu več ogibati ne more; ako se hočeta dva voznika drug drugemu izogniti, mora jeden na travnik ali na njivo zapeljati.

Gosp. Jeretin je že več let kot načelnik okraj-nih cest, pa še dandanes ne ve, ne davkoplačevalec, ne on, kje ima kdo svoj del ceste posipati, ker ni ne lesenega količka ne kamnitega znamenja na cesti. Tudi ni bila okrajna cesta na nekaterih krajih že več let posuta in nič popravljena, to pa zaradi same nemarnosti, ker davkoplačevalci ne vedo, kje imajo svoje cestne dele za posipanje, da se mora vsled tega cesta v najem dati, dela pa iz blagajne iz-plačevati. Ubogi davkoplačevalci, kam pridemo, ako se bodo še za naprej ceste tako oskrbovale?

Omeniti moram končno, da omenjeni gospod načelnik narodnega duha do zdaj pokazal ni, ako-ravno hoče biti v vseh stvareh glavni voditelj na-šega malo zavednega kmeta.

Dokaz temu je očividno, da si mogočni gosp. načelnik, ker je ob jednem posestnik in krčmar, ne jednega slovenskega lista ne drži, še „Dolenjskih Novic“ ne, katere za celo leto le 1 goldinar a. v. sta-nejo in katere se nahajajo, skoro v vsaki kmetijski biši. Naj žalostnejše je pa, da si on, ki se s kmetijo peča, še „Kmetovalca“ neče naročiti, torej tudi ni ud kme-tijske družbe. Kakor se čuje, hočejo nekatere ob-čine proti nepostavnemu postopanju g. načelniku Jeretina pri volitvi cestnega odbora dne 29. decembra 1890. pri dotičnem oblastvu uložiti pritožbo.

Iz Šoštanja 18. januarja.

[Izv. dop.] Ljudsko štetje se v nas prav počasi vrši, morebiti bi kdo zaradi tega sodil, da se popolnoma po pra-vici popisuje. A ni tako. Še pri ljudskem štetji se agituje, da se morajo stranke, katere niti besede nemščine ne umejo, za Nemce upisati. Niti komisar, ki tu popisuje, pristranski ne postopa, če pridejo ljudje k popisovanju, kateri besede nemščine ne umejo, jih za Nemce upiše. Obžalovati moramo najbolj to-varniško družbo, pri kateri se morajo vsi delavci za Nemce upisati, čeprav nemščine ne umejo. Pri tej agitaciji jim celo občinski sluga pomaga. Ali se sploh smejo take osebe v tako stvar utikati? Dne 16. t. m. je celo zastopal neko stranko in jo za Nemce upisal, ko je vender obče znano, da mož, žena in otroci ne umejo niti besede nemščine. Ali je to pošteno in po pravici? Ako si pričujoč in vidiš kako se občinski sluga in občinski pisac po-smehujeta, kadar kak Slovenec svojega poštenega imena neče zatajiti, se mora človek res sramovati take družbe. Če človek dalje misli, mora ga jeza prijeti, ker to ne zadostuje, da bi gospodar napo-vedaval o svojih ljudeh, marveč vsaka baba ali go-stinja in vsak tovarniški delavec mora sam priti, da ga potem upišejo, kakor njim ugaja. Bolj na tanko se še bode izvedelo, ko se bode pokazalo, ko-liko so jih nalovili in prisilili. Mishm, da se bodo še moze našli, ki bodo ugovarjali, kajti sramotno bi bilo za naš slovenski trg, da bi ga nam ti nem-čurji pačili. Gotovo se lahko dokaže, da se skoro nikjer nemški ne govori.

Iz Gorjan 19. januarja. [Izv. dop.] Tu-kajšnje „Bralno društvo“ imelo je občni zbor dne 11. t. m. Iz zapisnika naj omenjam sledeča: Izredni občni zbor meseca avgusta p. l. volil je odhajajo-

žarom, ko nekda, a moral je umreti, ker ga dr. Ofel, njen stric ni hotel ozdraviti. —

„Vi me nečete čuti? E, pa dobro! Čitajte juteršnjo številko Praških dnevnikov! Tam se bodo brale vrlo interesantne stvari: Slavni dr. Ofel ne usoja se zdraviti mladenčca, ki je prišel iz dalnjega juga, da najde pri njem pomoči. Nekateri trde, da njegove slave zvezda tone. Drugi pa misle, da je to Ofelovo maščevanje nad mladim bolnikom. . . . Ako vas to ne gane opisali bodo dnevnikarji celo hi-storijo o Jelki, cela krivnja, da je Jelka zapustila oder, da jo je zapustil zaročenec, — pripisala se bode vam, samo vam. . . .“

Vse to ga ni ganilo. Že je pokrtil svojo osi-velo glavo in malomarno prižgal svojo havanko.

„Dobro, gospod doktor! Ravnim potom grem po Vašega kolego dr. R., njemu se gotovo posreči ozdraviti prijatelja in dnevnikarji bodo poročali: „Kar ni mogel dr. Ofel, posrečilo se je dr. R. u. Z Bogom, gospod dr. Ofel! Jelka bo tudi znala za vaše rav-nanje!“

Vse zamán! Kočija odleti po široki ulici, a jaz stojim in gledam za njo in grdo kletev pože-nem za njim, — Vrnem se k Milanu. Ljutil sem se na celi svet, celo na Milana. Kaj naj počnem?

Opisati škandal v novinah, ne gre prav. Tolažiti bolnika z lažmi in s pustimi frazami, tudi ne gre. Pustiti ga njegovi osodi samega — je tudi težko. Ali prišlo je drugače, nego sem se nadejal.

Nekoliko dni poznej prišel je nenadoma — dr. Ofel sam. „Torej je moja zvižga le pomagala“, sem dejal. — Pregledoval je bolnika, tipal mu žilo, poslušal kako mu srce tolče itd. Milanu se je obraz vedril, iz oči mu je seval žarek upanja, a meni ravno tako.

„Bili ste, kakor se mi zdi, predmet, na kojem so mnogi zdravniki poskušavali svoje znanje“, dejal je Ofel samosvestno. „Toda hudo ravno ni.“ Zadnje besede izrekel je sloveči zdravnik nekako zadovoljno. „Svežega zraka potrebujete, tečne hrane, zdravega gibanja, pa okaniti se treba neslane sentimentalnosti in melanholije!“

Na to odpre na široko okna, a sveži zrak in prijazna svetloba je dobro dela bolniku. Zdravnik stopi potem k vratom prve sobe — in lepa, vitka dama poleti pred Milanov naslonjač.

„Milane! Milane! Vse sem ti odpustila, vsaj nesi bil ti kriv, jaz sem bila kriva, ker ti nesem določno pisala, da sem našla strica. . .“

Siromak ni mogel govoriti od sreče, samo

poljubljal je milo lice in bele roke svoje Jelke. — Dokler sta Milan in Jelka plakala solze ra-dostnice, pripovedoval je meni zdravnik, da je pisal netjakinji, kako je našel Milana, uprašal jo je, da li še ljubi svojega nekdanjega zaročenca, a za od-govor prišla je — Jelka sama. Drugo le lahko uganiti.

Dve leti potem bil sem Milanov gost. Takrat so ga že čislali v narodnem taboru in mnogo so držali do njega. Ko sem bil pri njem, krstili so baš sinčka — prvorojenca. Dr. Ofel bil je seveda kum, jaz sem pa le bolj oglaril in po strani sem gledal dete, ki je tako grdo kričalo in vekalo. Jelkin strij mi je šepnil: „Čujte samo, kako krepki glas ima mali, pa je še le mesec dni star. Zdrava pluća! Ha, ha, ha!“ Na to je vzel dete zopet na roke, nosil ga po sobi, miloval ga; postal je sam otrok. — Mladi par je nemo zrl na strica in na sinka, njihovi pogledi so pričali o brezmejni sreči, ljubezni. . . .

Jaz sem se brzo poslovil; čutil sem, da sem nepotreben mej tako srečnimi ljudmi. Zopet sem zajadral na nemirno valovje življenja, iskat — sreče, ljubezni. —

čega nadučitelja g. Jankota Žirovnika, v priznanje njegovih zaslug za društvo jednoglasno častnim članom. V istem zboru volila sta se častnima članoma tudi gg. Andrej Žumer, nadučitelj v Ljubljani in Jožef Zalokar, misijonar v Ameriki. Društvo šteje 50 udov, imovina njegova pa znaša — z „Gorjanskim domom“ okoli 1500 gold. V odbor so voljeni: Gg. Jakob Žumer, predsednikom, župnik Janez Ažman, podpredsednikom, nadučitelj Jožef Žirovnik, tajnikom in blagajnikom, Jožef Črne, Valentin Hudovernik, Janez Pristav in Jožef Zupan, odborniki. Predlog, naj se voli tukajšnji rojak in društveni ud, gospod dr. Jožef Poklukar, dež. glavar in vitez železne krone itd. — častnim članom, vsprejme občni zbor z naudušenjem in odobravanjem.

Domače stvari.

— (K ljudskemu štetju.) Piše se nam: Kako delajo in kaka sredstva uporabljajo naši nemškutarji, da bi našli več Nemcev, kaže naj naslednji slučaj: V nekdanji Tavčarjevi hiši, sedaj lastnina „Graške zavarovalne družbe“, zapisala je neka rodovina slovensko polo. To pa je neizmerno zjezilo hišnega upravitelja Hudabiunigga. Najprvo je poklical dotičnega imetelja stanovanja k sebi in mu prigovarjal, da spiše drugo nemško polo. Ali ker je dotičnik ostal pri svojem prvem sklepu, popravil je Hudabiunigg polo sam in pri tem zapisal vse ude ženskega spola za Nemce. Magistratni uradnik, kateri je pregledaval polo, zapazil je to in ker je poznal dotično rodovino, poklical jo je na magistrat in tam se je pokazala vsa goljufija.

— (Gosp. Dragotin Hribar,) večletni vodja „Narodne Tiskarne“ in odgovorni urednik „Slov. Naroda“, zapustil je včeraj Ljubljano ter se podal na svoje novo bivališče v Celji, kjer je odprl novo društveno tiskarno. Želimo mu mnogo sreče v novem delokrogu, Celjskim Slovincem pa čestitamo, ker pridobijo v g. Hribarju jako delavno narodno moč, kakeršno se je pokazal v raznih Ljubljanskih narodnih krogih pri večih prilikah. Ker se je le zdaj začasno poslovil, priredi mu „Sokol“ pozneje „jour fixe“ v odhodnico, kakor smo že naznanili.

— (Slovensko gledališče.) Prihodnjo nedeljo, dne 25. t. m., imel bode režiser in učitelj dramatičnega društva, g. Borštnik svojo benefico, za katero si je izbral dvodejansko, jako dobro dramo „Trnje in lator“ in dramatično šalo: „Ni moj ukus!“, katero je on sam spisal. Gospod Borštnik napravil nam je z izredno svojo spretnostjo kot režiser in igravec že mnogo veselih in zabavnih ur, on je brez ugovora najodličnejša moč mladega našega gledališča, zato je tudi našega občinstva dolžnost, da ga ta večer odlikuje z mnogobrojnim pohodom in tem načinom prizna zasluge, ki si jih je g. Borštnik stekel za naše Talije hram.

— („Hlas Naroda“) piše o prvem nastopu našega rojaka, g. Bučarja, tako: „Odločen uspeh imel je debutant tenorist g. Bučar, ki je nastopil v ulogi Tamina. Mladi mož ima lep lirichen tenor, posebnost neznega in prijetnega zvoka, njegov pravilno izšolani glas, uglašen v vseh ležah in njegovo vrlo pronašanje dela vso čast šolj mojstra Leva. Njegov način petja kaže v obče inteligentnega muzika vročega čuta in njegovo naravno, elegantno gibanje jasno kaže igralsko stran, kateri se ne da nič družega očitati, nego, da je deloma preživa. Kratko rečeno, mladi ta pevec je v obče presenetil z gotovostjo svojega nastopa, pri začetniku nenavadnega. Tudi besede izgovarjal je čisto in pravilno, izimši jedini „tye“, namesto „tē“, kar je izdalo njegov slovenski rod. Gotovo je, da more ravnateljstvo že zdaj računati s to močjo pri razdelitvi važnejših ulog.“ — Tudi „Politik“ prinesla je jako laskavo oceno prvega nastopa našega rojaka g. Bučarja. Iz vseh ocen se da posneti, da je prvi in odločilni „debut“ bil jako srečen. G. Bučar odprl si je pot na pevski oder, pridobil s prvim nastopom splošne simpatije in priznanje, ima torej lepo bodočnost pred seboj.

— (Deželni odbor) je dr. E. Šlajmerja imenoval asistentom na kirurškem oddelku tukajšnje bolnice. Dr. Šlajmer je Hrvat, doma iz Čabra pri Reki in asistent na kirurški kliniki v Gradci. Hvalijo ga kot izurjenega operaterja. Priobčil je že več učenih razprav o kirurških boleznih.

— („Brusa“) izšla je včeraj 2. številka z mnogovrstnim zanimivim berilom.

— (Vsprejemni večer,) ki bi bil danes zvečer imel biti pri deželnem predsedniku g. baronu Winklerji, je odpovedan, ker sta on in njega gospa soproga zaradi zametov zadržana na Dunaji.

— (Gospa Ružička-Strozzi) tudi našemu občinstvu dobro znana hrvatska umetnica ozdravila je popolnoma ter po dolgotrajni bolezni zopet nastopila včeraj na Zagrebškem gledališči.

— (Plesovna kronika.) Takozvani „Trgovski ples“, ki ga priredi trgovsko bolniško podporno društvo, bode 7. februarja v Kazinski dvorani, ter se bodo vabila razposlala v kratkem. Čisti dohodek namenjen je društvenim dobrotelnim namenom.

— (Glas iz mej občinstva.) Došla nam je nastopna pritožba: Danes zjutraj ob 6. uri bili smo trije potniki na tukajšnji postaji državne železnice, da bi se odpeljali na Gorenjsko. Ko je došel vlak, šli smo k pisarni, kjer se vozni listi oddajajo. Ker se na naše trkanje nihče ni oglasil, stopili smo na kolodvor, da bi ustopili v vlak. To pa se nam ni dovolilo, češ, da je prepozno. Vsled tega zaostali smo vsi trije: komisar za ljudsko štetje, namenjen na Vižmarje, obrtnik, ki je imel nujno opravilo na Vižmarjih in jaz, ki bi imel v kupčijskih zadevah potovati na Dunaj. Blagovolite, g. urednik, tej pritožbi dati prostora. F. T.

— (Viška in Glinška čitalnica) priredi dne 1. februarja t. l. v prostorih g. Šušteršiča na Glincah plesno veselico z jako zanimivim vspešnim, kateri se bode pozneje natančneje naznanil.

— (Iz Kranjske gore) priobčili smo bili nedavno dopis, v katerem gosp. dopisnik nič družega ni zagrešil, nego pritožbo, da ondukaj še nimajo bralnega društva. A zaradi te popolnoma osnovane in vsega odobravanja vredne želje bil je že ogenj v „Slovenčevih“ strehi. V 13. številki „Slovenca“ zaletel se je nekdo v našega dopisnika in napadel ga tako zlobno in surovo, da moramo tako postopanje le odločno ožigosati. Komur je že želja po bralnem društvu greh, za tega ne sodi družega, nego Greuterjev medmet. — Gospode „Slovenčeve“ pomilujmo, da so tako srboritemu in hudobnemu dopisu dali prostora. Slepa strast skalila jim je oči. To se vidi pri tem dopisu, nič manj pa tudi pri notici: Kako se greši v Avstriji na slovansko potrpežljivost, kjer se z vso resnobo pripoveduje, da je jednoletni prostovoljec Jovanović v Budimpešti bil zaradi tega zaprt, ker je brzojavno čestital Stossmayerju in da mu bodo sedaj Peštanski visokošolci priredili banket. Peštanski visokošolci in — Strossmayer! „Risum teneatis!“

— (Zima) dolgo in čimdalje huje pritiska. Vsa Evropa leži v ledenem oklepu, celo v Afriki imajo toliko snega, da je pri Oranu vlak v snegu obtičal in so trije železniški stražniki zmrznili. Po vsej Italiji je ostra zima, v Turinu in Milanu imajo 13 — 15° pod ničlo, v Napolji se je na ulici veliko ljudi ponesrečilo, ker so pali na ledenih tleh. Na vseh železnicah je promet opoviran, in ni ga dneva brez večurnih zamud. V Budimpešti snežilo je neprestano osemnajst ur, in je ves lokalni promet ustavljen. Železnica mej Pragarskim in Kanižo ne vozi, ker niti s snežnim plugom neso mogli prodreti snežnih plastij. Baltičsko morje je pri Kielu zamrznilo, Nemško morje je v vse ledu, kakor daleč oko seže. Zamrznilo je tudi Bodensko jezero in Attersee v takozvanem „Salzkammergut“, sploh je povsod hud mraz, in v nekaterih mestih že premoaga in drv primankuje. — Na Francoskem je tudi silno huda zima, zato je zbornica dovolila dva milijona frankov za žrtve nenavadno ostre zime.

— (Zameti.) Danes došli „Obzor“ piše: Zaradi silnih zametov zakasnila je Dunajska in Peštanska pošta sienoč in danes v jutro, ter nam neso došle nobene važnejše novine. Iz Zagreba včeraj ni krenil nijeden vlak, ker je zaradi zametov promet na vseh železniških progah ustavljen. Vlak, ki je včeraj zjutraj iz Siska krenil v Zagreb, došel je še le ob 6. uri zvečer, na progi padlo je toliko snega, da se je vlak komaj naprej pomikal. Bati se je, da ta kalamiteta še nekaj časa potraje. Izgleda, kakor, da smo od ostalega sveta popolnoma ločeni, a tudi drugim ne godi se bolje.

— (Sin očeta ubil.) Na Vrhniki zblaznel je te dni tamošnji konjač. Vzel je puško in začel streljati pse. Ko se mu je tega dela dovolj zdelo, obrnil se je proti domu, rekoč: „Zdaj bodem pa še sina ustrelil.“ Začuvši te besede, zakliče konjačeva

žena sinu: „Francelj, skrij se, oče te bode ustrelil!“ Francelj, tako opozorjen na pretečo nevarnost, steče v hlev in se skriva za vrata, a se ob enem za svojo varnost oboroži z gnojnimi vilami. Oče konjača prihiti s puško v hlev, a ko odpre vrata, udari ga sin z gnojnimi vilami po glavi, da se je takoj zgrudil na tla. Mrtev še ni, a ranjen je tako opasno, da bržkone ne bode več okrevaj.

— (Ljudska štetev na Hrvatskem.) Objavili smo že število prebivalcev glavnega mesta Zagreba. Kakor se približno dá ceniti, ima Osek 22.500 duš, brez vojaštva, Sisek 6167, Varaždin 10.083, Vukovar 9465, Belovar 3016, Petrinja 5010, Kostajnica 2086. Vse te številke veljajo za prebivalstvo brez vojakov.

— („Trn“) nov šaljiv list, čegar prva številka je izšla te dni v Zagrebu v veliki obliki, ima na zadnji strani celo stran obsegajočo podobo, ki alegorično predstavlja združenje avstrijskih jugoslovanskih narodov. Na 8 straneh podaje mnogovrstnega berila. Izhaja 1. in 15. vsacega meseca in velja za vse leto 5 gld.

— (Začarana.) Pred božičnimi prazniki zginita je iz neke hiše v Ilci v Zagrebu služkinja Marija P. Ker se deklina ni vrnila, mislili so vsi, da je odšla iz Zagreba, in neso mislili več na njo. Preteklo soboto našli so jo na pol zmrzneno v podstrežji v groznem stanju, zamotano v neke stare krpe. Živela je od samih ostankov starega kruha in snega, ter trdila, da je morala tako storiti, ker je „zacoprana“, da so jo vještice začarale. Na druga vprašanja odgovarjala je povsem pametno, samo to trdi neprestano, da je začarana. Prevleli so jo v bolnico, ker je očividno sirota poludila, in bode teško okrevala od prestanega mraza in glada.

— (Pod vlak prišla.) Pretekli petek dogodila se je na železnici mej Reko in Karlovcem nesreča. Tri ženske hotele so prekoračiti železno progo mej postajama Meja in Baker, ko je baš prihajal vlak iz Reke, a ustavila jih je silna burja. V tem jih dohiti vlak, ki se je vračal pred burjo nazaj v Reko. Dve sta se rešile, tretjo pa je zgrabil stroj ter jo popolnoma zdobil. Mrtve ostanke prenesli so v Krasico.

— (Telefonska zveza mej Trstom in Reko,) katera se je nameravala uvesti, se ne bode izvršila, ker je tastranska vlada izrekla, da ne prevzame na njo pripadajoči del osnovnih stroškov, ker je depešni promet mej obema mestoma premajhen.

— (Žrtve burje.) V ponedeljek večer, ko je divjala burja v Trstu, zagnala je 59letnega krojača J. Kriha in pekovskega pomočnika E. Pegana s tako silo ob tla, da so morali oba prenesti v bolnico. Prvi je poškodovan na glavi, drugi na desni nogi.

— (Velik hotel v Barkovljah) namerava zgraditi Tržaško društvo za olepšavanje mesta. V to svrhu bi se sestavilo delniško društvo, katero bi prevzeo izvršitev te ideje, ki je za zdaj samo še načrt, katerega uresničenje je odvisno od mnogih faktorjev.

— (Vodnikovo svečanstvo) s koncertom in sijajnim plesom preredita „Narodna čitalnica Novomeška“ in „Dolenjsko pevsko društvo“ svojimi društvenikom dne 1. februarja ob 8. uri zvečer v prostorih Narodnega doma.

— (Metliška čitalnica) volila je v odbor te-le gg.: Navratil, predsednik; Križnar, tajnik; Wacha, blagajnik; Albin Smola, Fr. Dovgan, Fr. Guštin in Premar Ignacij za odbornike.

— (Narodna čitalnica na Ptuj) ima ta-le odbor: g. dr. Tom. Horvat, predsednik; dr. Jurtela, podpredsednik, H. Stajnik, blagajnik in R. Sigel, tajnik; v odboru pa so še ti-le gg.: dr. Čuček, dr. Ploj, J. Langerholz, A. Klobučar, S. Ožgan, P. Alf. Svet in A. Gregorič.

— (Ples del. podp. društva v Trstu) ki je bil preteklo soboto v Teatro Fenice, izpadel je prav sijajno. Posebno dopadlo se je „Kolo“, katero je plesalo 16 parov v slovanskih narodnih nošah, ter se je moralo ponoviti na občno zahtevanje. Ples počastil je z navzočnostjo tudi c. k. namestnik vitez Rinaldini ter bil po odboru in občinstvu dostojno in živahno pozdravljen, godba pa je svirala cesarsko himno. Sijajni ples trajal je do ranega jutra in končal ob 6. uri.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 20. januarja. Pri deželnozborski volitvi fideikomisnega veleposestva izvoljen je z 22 glasovi jednoglasno kandidat konservativne stranke, dedni princ Jan Schwarzenberg.

Lindau 20. januarja. Plovba na Bodenskem jezeru ustavljena. Parobrodi zamrznili so v pristanišči.

Benetke 20. januarja. Tukaj je grozen mraz. Bati se je, da ako traja mraz še 24 ur, vse lagune zamrznejo.

Hanau 20. januarja. Na ledu zamrznene Mene dogodila se je velika nesreča. Led se je udril in petdeset oseb palo je v vodo. Skoro vse so rešili.

Madrid 20. januarja. Iz vseh provinc dohajajo vesti o bedi, nastali vsled mraza. V Toledu zamrznila reka Tajo.

Madrid 20. januarja. Po vsem Španjskem hud mraz in močni viharji. Iz Saragose se javlja, da so danes imeli 14 stopinj pod ničlo.

Dunaj 21. januarja. Pri črni maši v dvorni župnijski cerkvi za Marijo Antonijo bili prisotni: cesar, nadvojvode, vrhovni dvorni dostojanstveniki in generalstvo.

Peterburg 21. januarja. Časniki pozdravljajo najsimpatičnejše prihod nadvojvode Frana Ferdinanda, ki bode dobro došel gost ruskega dvora in vse ruske družbe. Pohod njegov bode le pospeševal zboljšanje razmerij med Avstro-Ogersko in Rusijo.

Razne vesti.

* (Grof Lev Tolstoj) zvršil je novo socialno dramo, ki izide v velikem izdanju pri Goldschmidt v Londonu v ruskem in angleškem jeziku. To izdanje oskrbi Tolstojeva soproga.

* (Visoka umetnica.) Angleška princesinja Luise, markizinja Lorne se je pri pokojnem kiparju Böhmu izučila kiparstva. Sedaj princesinja izdeluje kip matere svoje, kraljice Viktorije, katere kip se postavi v mestni hiši v Kensingtonu.

* (Dvoboj.) V Jassy-ji sta se dvbojila Evgen Ghika in tajnik tamošnjega ruskega konzulata Lermonov. Povod dvoboja je bilo baje to, da se je knez Ghika jako zaničljivo izrekel o delu „Junak našega časa“, katero je spisal tajnikov oče.

* (Gozdne tatvine.) V eraričnih gozdih na južnem Ogrskem so zadnji čas gozdne tatvine jako navadne. Poizvedbe žandarmerije so pokazale, da gozdni pazniki sami kradejo les in pomagajo drugim gozdnim tatvom.

* (Z vlaka padel.) je na severni železnici mej Gausemndorfom in Wagramom konduktar poštne vlaka, ki je vozil baš z največjo naglostjo. Ukrenilo se je vse potrebno ko je vlak došel na Dunaj, da se pomaga nesrečniku. Ali dogodilo se je čudo. Konduktar se je le malo poškodoval, ter se peš napravil na pot do postaje v Wagram, od tam pa z vlakom na Dunaj.

* (Mladi tatovi.) Osem mladih fantov od 11 do 18 let, je te dni sedelo na zatožni klopi pri deželnem sodišči v Gradci. Zatoženci so bili zatoženi dvanaest tatvin v Graški okolici. Zatožba pravi, da je verjetno, da se za vse njih tatvine niti izvedelo ni. Najmlajšega je sodišče oprostilo, drugi pa pridejo v večmesečno ječo.

* (Amsterdamsko pristanišče.) je zamrznilo. V Amsterdam sedaj ne more nobena ladja, ker je vsled trajnega mraza pristanišče zamrznilo. 250 delavcev izžaguje led, da napravi pot na odprto morje.

* (Sibirska kuga.) S cepljenjem so se baje tudi pri sibirski kugi dosegli uspehi. Preiskave Pasteurove utegnejo nazadnje pri raznih boleznih vender le koristiti.

* (Ženske na odru.) Japonski cesar izdal je ukaz, da odslej smejo na gledaliških odrih vkupé nastopiti moški in ženske. Dosedaj smeli so nastopati samo moški ali same ženske; pri enem nastopu in se torej ljubezenski prizori skoro predstavljati neso mogli.

* (Stara zakonska dvojica.) V Lac Qui Parku v Minnesoti je stara zakonska dvojica. Žena je stara 110, mož 103 leta. V zakonu živita pa že 80 let.

* (Nov način nabavljanja mleka.) V Novem Jorku osnovalo se je društvo, katero bode dostavljalo mleko v vse hiše po enakem načinu kakor se dostavlja plin in voda. Osnovalec se bode torej nekak „mlekovod“, najnovejša iznajdba ameriška.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

20. januarja.

Pri **Maličih**: Kohn, Styasni, Schubert, Keil, Entz, Eisenstätter, Löffler z Dunaja. — Baron Lazarini iz Gradca. — Lion iz Frankobroda. — Laska, Hoffmann iz Prage. — Miserowsky iz Gradca. — Perko, Beer iz Maribora.

Pri **Slonu**: Kaiser, Geisel, Monsheim, Sussmann z Dunaja. — Zamisch iz Podmoklega. — Barle iz Celja. — Petrič iz Poljan. — Janka iz Prage. — Stiger iz Celja. — Slieber iz Sela.

Pri **avstrijskem cesarju**: Plantarič iz Nakusa. Jeglič iz Sv. Križa.

Pri **bavarskem dvoru**: Mokavec, Schmit iz Spehary. — Cosina iz Dolenje vasi.

Tržne cene v Ljubljani

dne 21. januarja t. l.

	gl. tr.		gl. tr.
Pšenica, hktl.	6 60	Špeh povojen, kgr.	61
Rež,	5 20	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno,	3 1/2
Oves,	3 15	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 71	Telečje	60
Koruza,	5 20	Svinjsko	50
Krompir,	2 41	Koštrunovo	40
Leča,	12	Pišanec	55
Grah,	12	Golob	20
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	88	Slama,	1 85
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. jan.	7. zjutraj.	733.9 mm.	— 9.6° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	736.1 mm.	— 5.2° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.7 mm.	— 12.0° C	sl. vzh.	obl.	
Srednja temperatura — 8.9°, za 6.9° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 21. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 90 0	gld. 91
Srebrna renta	91 10	91 15
Zlata renta	108 45	108 35
5% marčna renta	102 80	102 75
Akcije narodne banke	995	996
Kreditne akcije	306 75	307
London	114 35	114 30
Srebro	—	—
Napol.	9 04 1/2	9 04 1/2
C. kr. cekini	5 40	5 42
Nom.ške marke	56 20	56 17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	25 gld.	131 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogrska zlata renta 4%	104	20
Ogrska papirna renta 5%	101	05
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	—

Zahvala.

Podpisani izrekajo vsem prijateljem in znancem za darovane vence, za blago sočutje in mnogobrojno udeležitev pri pogrebu našega nezabnega brata, oziroma strijca, gospoda

JANEZA DOLINŠKA

najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 20. januarja 1891.

(43)

Žalujoči ostali.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodbja v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenska. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
- 8. zvezek:** I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
- 9. zvezek:** I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stolema. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (37—54)
„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani.

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Na najnovejši in najboljši način
umetno (33—2)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Dorsch-evo

olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvetlejšo in najuplaviteljše vrste medicinsko olje iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trikotnih steklenicah 1 gld. (793—25)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“
Ludovika Grečel-na
v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(926—8)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.